

KRIŽEV POT BOLNIKA

Neznani avtor

*O pridite, stvari,
kaj glejte se godi;
edini, Božji Sin
strašno za nas trpi.*

UVODNA MOLITEV

Naš čas tako malo ceni Kristusovo žrtev. Pozabljamo, da smo rešeni z njegovo krvjo in da je križ postal pot do rešitve. Zato bi radi obnovili svojo ljubezen do Križanega in ga v duhu spremljali na poti do Kalvarije. Da bi bila naša pobožnost prav globoka, prosimo Marijo, žalostno Mater, naj nam pomaga pri dojetanju Kristusove žrtve in razumevanju našega vsakdanjega umiranja.

*Razbičan, zapljuvan
in kronan, zasram'van
pred sodni stol zdaj gre,
nedolžen v smrt izdan.*

1. postaja: JEZUSA OBSODIJO NA SMRT

*Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!*

Rekli so mi, kaj se z menoj dogaja. Mene je zanimalo edino – zakaj. Obsodba je bila. Od zdaj ima bolečina oblast nad mojim življenjem. Ali pa ne? Odgovor na to bom spoznal takrat, ko bom odkril, kako sprejeti bolečino.
Bog, v meni vprašanja, pri tebi odgovori; v meni volja, od tebe moč.

*Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!*

*Glej križ mu nalože
na ranjene rame;
objame ga voljno
in nese vse dolge.*

2. postaja: JEZUS VZAME KRIŽ NA SVOJE RAME

*Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!*

Nisem še spoznal svojega sopotnika, že se me lotevajo dvomi. Bom zmogel? Bom zdržal? Ali ne bo to breme pretežko za moje rame? Ne vem, kaj me čaka jutri, toda vem, kje sem danes. Oba, bolečina in jaz, morava sprejeti drug drugega.
Človek se boji in dvomi, kar Bog želi, ko hodi z menoj na tej poti.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

***Opešal je v močeh,
podre za križ, naš greh;
vtopljen v dolge sveta
leži potrta na tleh.***

3. postaja: JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!

Nisem eden tistih, ki bi jim bila bolečina in trpljenje v veselje. Mene je strah. Želim se predati. Hotel bi odstopiti. Če je že začetek tako težak, kakšen bo še le konec? Vprašanja, dvomi, strah, a nikjer odgovora, upanje, hrabrost...
Na mojih ramenih težka bolečina: Bog nosi mene in njo.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

***O žalosten spomin,
ko Mater sreča Sin;
bridkosti meč ji gre
do srca globočin.***

4. postaja: JEZUS SREČA SVOJO MATER

Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!

Vsi so se nagnetli okrog mene: bratje, znanci, sosedje, prijatelji. Gredo mi že na živce. Najraje bi videl, da me pustijo pri miru. A potem med njimi zagledam ljubeče lice svoje matere. Zaželel sem si jo, da je tu.
Imam vedno dve mami, eno na zemlji, drugo v nebesih.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

*Omagal Jezus je
od teže križeve.
O Simon, sprejmi križ,
Gospoda usmili se!*

5. postaja: SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

*Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!*

Danes mi je bilo nekoliko bolje. Moji mislijo, da je to zaradi bolečega a koristnega zdravljenja. Naj bo. Če bo tako njim lažje, si bom prizadeval vsak dan – stisniti zobe. Vedno se vprašam: »Kdo je moj bližnji?« A On me vpraša: »Komu si ti bližnji?«

*Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!*

*S prtom Veronika
obriše Jezusa;
zato ji da spomin
obličja svetega.*

6. postaja: VERONIKA PONUDI JEZUSU POTNI PRT

*Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!*

Ni več v cvetu mladosti. Ne mudi se ji, vedno ima čas. Ne govori veliko in ne ponuja cenenega upanja. Največ posluša in zdi se mi, da že vse ve. Medicinska sestra – moja Veronika.

Na svetu često srečam dobre ljudi, ki jih pošlje Bog na poti, ki jih hodim.

*Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!*

*Slabosti ves prevzet
Zveličar pade spet;
oh, grehi ga teže,
ki jih ponavalja svet.*

7. postaja: JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

*Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!*

Nisem človek, ki bi bil lahko drugim zgled, toda tudi nisem razbojnik. Toliko je drugih okrog mene, ki bi prej kot jaz zaslužili nekaj takega. Zakaj, Gospod? Zakaj ravno jaz?

Kdaj pa kdaj je potrebno doživeti temó, da bi se dojelo lepoto svetlobe.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

***Usmiljene žene,
ne jokajte za me,
le zase in svoj rod,
točite zdaj solze!***

8. postaja: JEZUS TOLAŽI JERUZALEMSKE ŽENE

Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil!

One so vedno nekje tukaj. Včasih so odvratne in vsiljive. Rade govorijo o drugih in opravljajo, pa vendar pomagajo. Srečne so, kadar jim dovolite pomagati. Zakaj vedno vidim v njih slabost?

Jaz sodim. Ti sodiš. On sodi. Mi sodimo. Vi sodite. Oni sodijo. Bog odpušča.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

***Zveličar omedli,
pod križem spet leži;
o trdo srce, glej,
tvoj greh ga žalosti!***

9. postaja: JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM

Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil!

Ne morem več s postelje. Popolnoma sem odvisen od drugih. Voda, hrana, higiena... Največ ponižanje, ki si ga človek lahko zamisli. Toda bojim se, da še nisem dosegel dna.

Strah me je. Samo resnično Bog nas rešuje slehernega strahu.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Ko pride na goro,

*obleko mu vzemo;
in za dolge sveta
še žolča mu dajo.*

10. postaja: JEZUSA SLEČEJO

*Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!*

Mislili so, da spim. Slišal sem, kako šepetajo in komaj čakajo, da »odidem«. Tudi njim je vsega dovolj. Storili so, kar so hoteli. Iz sebe so. Ali jih lahko obsojam? Odnosi se prekinjajo, krhajo, ne zaradi tistega, kar se govori, ampak zaradi onega, o čemer se molči.

*Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!*

*Na križ ga polože,
razpno roke, noge;
in ostri mu žebli
spet rane naredo.*

11. postaja: JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

*Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!*

Bolečina je postala nepremagljiva. Vse bolj se izgubljam. Skozi kopreno vidim ljudi okrog sebe. Še so tu, nemi, nemočni. Slutijo konec. Kot otrok zaznavam njihove poglede. Želim se jih zapomniti in za vedno ponesti s seboj. Odrasli se sramujejo biti otroci. To smatrajo kot slabost. Toda Bog ima rad otroke.

*Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!*

*Na križu Bog visi
in sveta teče kri;
za nas umira Bog;
žalujte vse stvari!*

12. postaja: JEZUS UMRE NA KRIŽU

*Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!*

»Končano je«, so rekli okrog mene. »Šele začenja«, vzdihnem sam pri sebi. In duša se vzpenja nad zemljo, vse višje in višje pod nebo...

Več ko IMAM, manj SEM. Več ko SEM, manj POTREBUJEM.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

***O Mati žalostna,
ki ljubiš Jezusa,
objemlješ zadnjikrat
Sinu zdaj mrtvega.***

13. postaja: JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA

Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil!

Jokajo. Občutim toploto njihovih solz in bolečino njihovih duš. Oni jokajo in jaz sem vesel. Ne morem jim pomagati. Vsak človek se rojeva sam. In vsakogar Rojstvo traja različno: 5, 20, 50, 80 let...

Ko pride človek na svet joka, medtem, ko se vsi drugi veselijo, a ko odide s tega sveta, se veselijo, medtem, ko drugi jokajo.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

***Bridko objokovan
je Jezus v grob dejan;
o grešnik, moli ga,
tvoj greh je zdaj opran!***

14. postaja: JEZUSA POLOŽIJO V GROB

Molimo Te, Kristus, in te hvalimo!

Ker si s svojim križem svet odrešil!

Besede so umolknile, trobenta je utihnila. Le nemi, ledeni pogledi. In upanje: za pravim življenjem, resničnim Rojstvom. Nad vsem: vera, globoka, najgloblja – ker smo ustvarjeni za večnost in ker se bomo ponovno srečali.

»Resnično, resnično vam povem: če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane sámo; če pa umrje, obrodi obilo sadu« (Jn 12, 24).

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

O Jezus, hvali naj

*ves svet te vekomaj!
Po svojem križu nam
podeli sveti raj!*

MOLITEV PO KRIŽEVEM POTU

Marija, iz globin duše ti darujemo svoja življenja z vsemi skušnjavami in težavami, ki nas čakajo na poteh. Sprejmi jih, posveti jih in jim daj odrešenjsko vrednost. Podari nam krščansko sprejemanje boleče. Nauči nas, da bi znali vsak dan nositi svoj križ in da bi po tvojem zgledu znali živeti v pokori za svoje grehe in grehe človeštva. Marija, podari nam bratsko ljubezen za vse, ki trpijo. Navdihni nas z besedami tolažbe in deli usmiljenja, ki jih trpeči od nas pričakujejo in želijo. Ti, ki si z Jezusom po križu rešila svet, daj svojim učencem in učenkam milost, da privedemo k tebi svoje brate in sestre, ki jih je zlomila teža življenja. Podari nam moč, da ponižno prenašamo težave v službi za sočloveka; ko opravimo svojo nalogo na tem svetu naj nam ljubezen do bližnjega odpre pot do večnih radosti s teboj pri Očetu, Sinu in Svetem Duhu. Amen.